

Arrest

nr. 37 148 van 19 januari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 december 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 17 mei 2009 het Rijk binnen en diende op 18 mei 2009 een asielaanvraag in. Op 8 oktober 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bhutanese nationaliteit te bezitten en van Nepalese origine te zijn, afkomstig uit Golbazar in het district Samchi. Uw ouders waren landbouwers. Toen u ongeveer 9 jaar oud was werd uw vader meegenomen door het Bhutanese leger omdat hij actief was voor de “Bhutan People’s Party”

(BPP). Uw moeder zocht hem nadien in het militair kamp en vroeg hulp aan burens, maar zonder resultaat. Uiteindelijk werd uw moeder ziek en overleed ze. Kort daarna ontvoerde het leger ook uw oudere zus, u hoorde niks meer van haar. U werd opgevangen door een ander Nepalees gezin uit het dorp, Padam Gurung en zijn echtgenote. Hij zou gewerkt hebben voor het Bhutanese leger. Hij sprak slecht over uw vader wegens diens politieke activiteiten. U werd zelf slecht behandeld, werkte voor hen als meid en mocht nooit het huis verlaten. Vanaf uw veertiende werd u regelmatig seksueel misbruikt door Padam Gurung. In 2000 maakte u kennis met Sunil Shrestha, ook een Nepalese Bhutanees. Uiteindelijk verliet u samen met Sunil in 2003 Bhutan waarna jullie naar Jalpaigudi in India trokken. Jullie begonnen er een theestalletje, Sunil ging ook uit werken. Ongeveer twee-drie jaar later werd u op een dag gevonden door Padam Gurung. Hij bedreigde u en eiste dat u zou terugkeren naar Bhutan maar u weigerde. Sinds bepaalde mannen op de hoogte waren van uw illegaal verblijf in India werd u ook door hen misbruikt. U zag Padam Gurung een volgende keer terug eind 2008 toen hij u probeerde mee te nemen naar Bhutan. Doordat er teveel omstaanders bijkwamen slaagde hij niet in zijn opzet. U trok daarop met Sunil naar Delhi vanwaar jullie besloten het land te verlaten. Ongeveer 4-5 maanden nadien, op 16 mei 2009 vatte u de reis naar Europa aan. Vanuit Parijs werd u naar België gebracht waar u op 18 mei asiel aanvraagde. Sunil bleef achter omdat er niet genoeg geld was. U heeft geen contact meer kunnen opnemen met Sunil. U legde geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken Bhutan te zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er zijn immers ernstige twijfels gerezen aan uw verklaring een etnische Nepalees te zijn afkomstig uit Bhutan en dat uw vader actief was voor 'BPP' en aan uw verklaring om deze redenen door de Bhutanese autoriteiten te zijn vervolgd (CGVS p. 8-9). Zo blijkt u amper op de hoogte te zijn van de situatie in Bhutan en kan u amper uw herkomstregio beschrijven. Bij de vraag tot welke etnische groep u behoorde, stelde u "chettri" te zijn, maar een andere naam voor uw etnische origine kende u niet (CGVS p. 6-7). U wist vreemd genoeg niet hoe de Nepalees-sprekende bevolking in Bhutan gewoonlijk genoemd wordt (CGVS p. 7). Er kan toch worden verwacht dat u, indien u werkelijk in Bhutan zou hebben gewoond en zelfs meerdere jaren (tot 2003) bij een Nepalees die voor het Bhutanese leger zou hebben gewerkt, u wel eens de naam lhotsampa' zou hebben opgevangen. Het feit dat u deze term niet spontaan vermeldde is uiterst merkwaardig. Volgens u wonen er slechts twee etnische groepen in Bhutan: de Nepalís en de Bhutani's, u kende er geen andere (CGVS p. 7). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat er wel meerdere etnische groepen in Bhutan wonen. Bij de vraag wat dan het verschil is tussen de Bhutani's en de Nepalís stelde u de vraag te hebben begrepen maar het niet te kunnen uitleggen. Uiteindelijk kon u aanduiden dat de Bhutani's een andere taal, Dzongkha, spreken. U beweerde nog dat de kledij en manier van eten anders waren. Nochtans stelde u tot 2003 in Bhutan te hebben gewoond en kan toch wel worden verwacht dat u spontaan en uitgebreider kan vertellen over de verschillen tussen deze bevolkingsgroepen. Over uw geboortedorp Golbazar, waar u het grootste deel van uw leven had doorgebracht, kon u slechts heel weinig vertellen (CGVS p. 7). U wist niet hoeveel families er ongeveer woonden. U sprak over een bazar en een autoweg maar wist niet in welke richting die ging (CGVS p. 7-8). U kende geen namen van buurdorpen of andere plaatsen in Samchi, evenmin kon u andere districten in Shutan opnoemen (CGVS p. 8). U verklaarde dat een "mandal" aan het hoofd staat van een dorp, terwijl deze volgens de beschikbare informatie aan het hoofd staat van een "block", een administratieve eenheid die uit meerdere dorpen bestaat (CGVS p. 16). U wist echter niet in welke "block" uw dorp zich bevindt, en de term "gewog" zei u helemaal niets. U noemde nieuwjaar als een feestdag in Bhutan maar de lokale term kon u niet noemen, ook de naam van de koning kende u niet (CGVS p. 16).

Met betrekking tot de politieke activiteiten van uw vader voor "BPP" dient te worden opgemerkt dat u amper weet waarvoor de "BPP" opkwam (CGVS p. 10-11). U verklaarde dat uw vader protesteerde maar kon niet verduidelijken waarvoor of waartegen. U kon enkel vaag stellen dat deze partij opkwam voor jullie, maar wie u daarmee bedoelde kon u niet zeggen (CGVS p. 10). U was inderdaad nog jong toen uw vader actief was, maar gezien u nadien nog contact had met een Nepalees-sprekende Bhutanees en ook enige tijd in India woonde waar u zich wel kon informeren over de doelen van de "BPP" staat uw gebrek aan kennis over de partij de ongeloofwaardigheid van uw relaas (CGVS p. 16). U bleek in India nooit te hebben geprobeerd contact te zoeken met "BPP". U was maar heel vaag op de hoogte van de problemen voor de etnische Nepalezen in Bhutan eind jaren 80/begin jaren '90, terwijl u toch stelde toen nog in Bhutan te hebben gewoond (CGVS p. 11, 10). U wist niet of er in het dorp op dat

moment problemen waren geweest. De naam "Driglam Namzha" zei u helemaal niets, en u stelde niets te weten over de volkstelling van die periode en de bevolkingscategorieën waarin de lhotsampa-bevolking werd geklasseerd (CGVS p. 12). Nochtans was deze categorisering cruciaal in de problematiek voor deze bevolkingsgroep, zoals uit bijgevoegde informatie blijkt. U wist van het bestaan van kampen in Nepal maar stelde niet te weten of u er familie of kennissen wonen had (CGVS p. 12). U had er zich ook nooit naar geïnformeerd. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het quasi onmogelijk is dat u als Nepalees-sprekende Bhutanese niet zou weten of u familie of kennissen zou hebben.

Betreffende uw reisweg vanuit Bhutan naar India is vastgesteld dat u vage verklaringen aflegde over Sunil, uw partner. U wist dat hij een Nepalees uit Bhutan was, maar weet niet waar in Bhutan hij woonde of vanwaar hij afkomstig was (CGVS p. 4, 12). U kan over zijn familie of achtergrond niets vertellen. U weet niet of zijn familie problemen had in Bhutan, wat uiterst merkwaardig is in de context van de lhotsampa-bevolking (CGVS p. 12). Dat u momenteel geen contact meer zou hebben omdat u geen contactnummer heeft is merkwaardig gezien u jarenlang met hem samenleefde en hij uw reis naar België betaalde (CGVS p. 5). Met betrekking tot uw reisweg van India naar België legde u eveneens vage verklaringen af waardoor de geloofwaardigheid hiervan in het gedrang komt. U nam een vlucht uit Delhi en alhoewel u de naam van de luchthaven kent beweerde u niet te weten met welke luchtvaartmaatschappij u vloog, u gaf alleen een nummer op (CGVS p. 5). Evenmin maakte u aannemelijk met valse reisdocumenten te hebben gereisd. U beweerde een Indisch paspoort te hebben gebruikt op de naam Anju Shrestha (CGVS p. 5). U kon echter niet zeggen welke geboortedatum en -plaats in het paspoort vervat waren (CGVS p. 5). U wist niet welk visum het paspoort bevatte. U zou in een groepje van drie hebben gereisd begeleid door een smokkelaar maar moest naar eigen zeggen niet zelf uw paspoort tonen aan de paspoortcontrole in Delhi en Parijs aangezien de smokkelaar dit deed (CGVS p. 5). Zoals blijkt uit bijgevoegde informatie waarover het CGVS beschikt, is het onmogelijk dat u zich in groep aanbood bij de paspoortcontrole aangezien elke reiziger die de Schengenzone binnenreist individueel wordt gecontroleerd. Dat u bovendien niet kon antwoorden op de vraag op welke manier u door de smokkelaar voorbereid was op controlevragen doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw reisweg en gebruikte documenten (CGVS p. 6). Het vermoeden ontstaat dat u om bepaalde redenen uw werkelijke reisweg en -documenten voor de Belgische asielinstanties achterhoudt. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw herkomst uit Shutan, de problemen die u er had, en uw vermeend illegaal verblijf in India. U maakte derhalve het bestaan van een reëel risico volgens de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk.

Tot slot legde u geen enkel begin van bewijs van uw identiteit, reisweg, en asielrelaas voor (CGVS p. 17).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoekster beroept zich op een tolk Dari. Ter terechtzitting werd een tolk Nepalees aangesteld daar verzoekster beweert te behoren tot de Nepalees sprekende Bhutanen. Ter terechtzitting blijkt dat het een materiële vergissing betrof in het verzoekschrift.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster beroept zich op de "Schending van de wet, in het bijzonder van de artikelen 48, 48/2 tot en met 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; kennelijke verkeerde interpretatie; machtsafwending en machtsoverschrijding".

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.3. Verzoekster beroept zich op de *“machtsafwending”*. Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aanbrengen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd. Opdat daarenboven van machtsafwending sprake kan zijn, moet het ongeoorloofde oogmerk het enige doel van de bestreden beslissing zijn geweest (RvS 5 juli 2007, nr. 173.195). Verzoekster voert niet het minste element aan waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing zodat dit onderdeel van het middel, voor zover al ontvankelijk, ongegrond is.

3.4. De bestreden beslissing, wat de rechtsgrond betreft, verwijst uitdrukkelijk naar artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering en de beoordeling van de door haar aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert ze de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Volgens verzoekster zoekt de verwerende partij *“naar elementen die haar kunnen helpen tot het bekomen van een negatieve beslissing maar houdt zich blind voor de essentie van het verhaal van verzoekende partij: zij is slachtoffer van ‘trafficking’ in de zin van de UNHCR-richtlijnen ‘Guidelines on international protection: The Application of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees to victims of trafficking and persons at risk of being trafficked’ (www.unhcr.org; zie stuk nr. 3 en Erika Feller, Volker Türk en Frances Nicholson (eds.), Refugee Protection in International Law. UNHCR’s Global Consultations on International Protection, Cambridge University Press, 2005, 61)”* en meent dat zij als vluchteling moet worden erkend *“Door geen aandacht te besteden aan deze kern van het schrijnende verhaal van verzoekende partij wendt verwerende partij zich af van haar taak om tot een negatieve beslissing op grond van irrelevante vragen en antwoorden te komen.”*

4.2. Verzoekster gaat eraan voorbij dat de essentie van haar asielrelaas steunt op haar herkomst uit Bhutan, de vervolging van haar familie. Als gevolg hiervan kwam verzoekster in een opvanggezin terecht en werd ze volgens haar verklaringen mishandeld en het hoofd van het huishouden dwong haar terug te keren naar Bhutan toen ze ontsnapt was naar India. Deze gevolgen zijn van gemeenrechtelijke aard en kunnen mogelijk, maar niet noodzakelijk, leiden tot de toekenning van bescherming in de zin van de artikels 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.

4.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken voor te leggen waarover ze beschikt of kan beschikken. Verzoekster verklaarde dat zij afkomstig is van Bhutan en behoort tot de bevolkingsgroep van de Lhotshampa. Ze beweert dat zij *“Nooit paspoort of I.K. gehad”* heeft (verslag DVZ, 17.06.2009, p.5). Voor zover verzoekster haar voorgehouden identiteit niet aan de hand van documenten kan aantonen, dient zij aannemelijk te maken dat zij een band heeft met haar land van herkomst en haar gemeenschap.

4.4. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt terecht dat dit echter geenszins het geval is daar verzoekster dermate onwetend is zowel inzake haar land en regio van herkomst als inzake de Nepalees-sprekende gemeenschap in Bhutan.

4.5. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft dan ook terecht deze vragen gesteld die verzoekster toelaten haar etnische herkomst en nationaliteit aan te tonen. Verzoekster meent dat onvoldoende rekening werd gehouden dat ze *“vanaf haar 12de opgesloten bij een buurvrouw [leefde] waar zij het huishouden deed en zij systematisch door de buurman en zijn zonen werd verkracht”* zodat zij niet alle antwoorden kende over *“de academische distincties en subdistincties tussen etnische groeperingen, over aardrijkskunde buiten de onmiddellijke omgeving waar zij geïsoleerd leefde”*.

4.6. Verzoekster verklaarde dat zij sinds haar geboorte in 1978 tot haar vertrek naar India in 2003 in het dorp Golbazar heeft gewoond en dat zij pas op twaalfjarige leeftijd, na de dood van haar moeder, werd opgevangen door haar burens, dat *“in begin ontvingen ze me op goeie manier”* maar nadien *“werd behandeld als dienstmeid, ik mocht niet naar buiten”* (gehoorverslag CGVS, 3.10.2009, p.10) doch dat anderzijds *“nadien toen ik bij de familie verbleef is een zoon gehuwd, zijn vrouw was aardig voor me, ze gaf me paar 100 roepie, ik vertrok dan met dat geld en die kledij (...) Een van de schoondochters nam me soms mee om boodschappen te doen, zodat ik eens buiten kon komen. Zo leerde ik S.S. kennen.”* (vragenlijst, p.13-2). Daargelaten de geloofwaardigheid van haar beweerde geïsoleerd bestaan en de nefaste behandeling door de familie die haar opving, is het hoe dan ook onaanvaardbaar dat verzoekster totaal onwetend is over haar regio van herkomst. Verzoekster was een vrouw van vijftientig jaar toen zij Bhutan verliet. In acht genomen haar ondernemendheid om aan haar voorgehouden persoonlijke moeilijkheden te ontsnappen mag minstens coherentie en duidelijkheid verwacht worden over haar verleden. Ook volgens haar eigen relaas was verzoekster al adolescente vooraleer ze niet meer, of althans minder, buiten kwam en moet ze deze dagelijkse zaken kennen die een meisje van twaalf weet zoals toen zij speelde met andere kinderen, met haar ouders werkte op de boerderij en leerde lezen en schrijven. Dit is niet het geval. Dat verzoekster geen elementaire gegevens kent uit haar eigen leefomgeving, zoals haar dorp, de plaatsen waar ze te voet naar toe kon, haar eigen adres, de blocks, namen van wegen vanuit haar dorp (gehoorverslag CGVS, 3.10.2009, p.2) is niet ernstig. Hoe dan ook werden verzoekster open vragen gesteld die ze naar best vermogen kon invullen en waardoor ze minstens een band met haar voorgehouden verleden kan aantonen. Dit is niet het geval. Haar totale onwetendheid over haar eigen dorp kan geen herkomst uit Bhutan aantonen (*“Waren er in dorp andere problemen, of misschien later?: ik weet het niet”* CGVS-verhoor 6 oktober 2009). Overigens zijn verzoeksters verklaringen op alle punten incoherent. Ze haalt losse feiten aan om haar asielrelaas te steunen (hoorde *“door de familie zus was meegenomen”* of *“toen ik in Bhutan was hoorde ik veel nepalezen zijn weggegaan”*) maar kan geen enkel concreet antwoord geven wanneer doorgevraagd wordt. Verzoekster maakt niet in het minst aannemelijk in Bhutan geweest te zijn. Ter terechtzitting kon verzoekster evenmin toelichten waaruit zou moeten blijken dat ze Bhutaanse is en stelde geen andere verklaringen te kunnen geven.

4.7. Met betrekking tot *“de politieke bezigheden van haar vader die toen zij nog een klein kind”* verdween stelt het verzoekschrift dat *“zij verloor haar vader die ontvoerd werd op ongeveer 11 –jarige leeftijd en haar moeder kort daarna”* terwijl uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster aanvankelijk verklaarde *“Mijn vader was lid van één of andere politieke partij maar ik heb nooit geweten welke”* (vragenlijst, p.2) en later bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *“mijn vader vocht met de Bhutan people’s party, toen ik 9 was werd hij meegenomen (...) toen hij door leger werd meegenomen legden ze uit dat hij voor BPP gewerkt had, en later ook van die familie gehoord”* (gehoorverslag CGVS, 3.10.2009, p. 2 en 11). Verzoekster beweert aldus enerzijds niets te weten over haar vader en anderzijds wel concreet te weten voor welke partij haar vader zich heeft ingezet. Verzoekster is aldus incoherent in haar verklaringen. Daargelaten dat verzoekster geheel onbekend is met de concrete activiteiten en doelstellingen zowel van het BPP in het algemeen en deze van haar vader in het bijzonder, is niet aannemelijk dat verzoekster eveneens onbekend is met de problemen van haar leefgemeenschap Lhotshampa. Verzoeksters voorgehouden problemen omwille van haar Bhutaanse herkomst laten immers toe te verwachten dat zij zou informeren naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van haar problemen en toenadering zoekt tot haar gemeenschap, minstens op de hoogte te zijn van hun situatie die haar immers persoonlijk raakt. Verzoekster verklaarde overigens naderhand ook na haar vertrek uit Bhutan, nog contacten te hebben gehad met Nepalees-sprekende Bhutanen. Uit verzoeksters verklaringen kan niet blijken dat ze ooit contact had met de Lhotshampa. Zo kent ze de naam van haar eigen bevolkingsgroep niet (*“Weet u een andere naam voor uw origine?: weet ik niet. De mensen die Nepali zijn in Bhutan, hoe worden ze normaal genoemd?: ik weet niet.”*) of andere kenmerken (*“Wat is verschil in manier van eten en kleden?: (denkt na). U mag het in eigen woorden uitleggen?: ik weet niet hoe ze eten”*) of feestdagen (*“de festivals gevierd door de Bhutani-mensen?: nieuwjaar, de rest ken ik niet. hoe wordt nieuwjaar dan genoemd?: ik ben het vergeten”*) (zie CGVS-verhoor p.7) wat geheel onmogelijk is indien ze, zoals ze beweert, haar hele leven bij Lhotshampa zou gewoond hebben en ook haar vriendje met wie ze samenleefde tot deze bevolkingsgroep behoorde. Verzoeksters verklaringen en haar nationaliteit komen verzonnen voor.

4.8. Wat betreft haar partner en haar reisweg verwijt verzoekster de verwerende partij dat zij *“zich baseert op vooroordelen (u moet de persoon kennen op wie u verliefd bent) en ‘administratieve*

informatie' die geen uitstaans hebben verzoekende partij. Verwerende partij eist nochtans steeds ten opzichte van de kandidaatvluchteling dat deze persoonlijk relevante informatie verstrekt. Zelf bezondigd zij zich aan haar eigen beginsel van bestuur."

4.8.1. Daargelaten dat uit de bestreden beslissing geenszins kan worden afgeleid dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van verzoekster verwacht dat zij haar partner kan toelichten omdat zij verliefd is, dient te worden vastgesteld dat aangezien verzoekster verklaarde dat zij S.S. reeds in 2000 leerde kennen, dat zij in 2003 met hem naar India reisde en er tot haar vlucht in 2008 met hem verbleef, redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij deze persoon uitvoerig kan toelichten. Verzoeksters verklaringen aangaande haar reisweg kunnen evenmin overtuigen. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteit- en reisdocumenten. Het is aldus niet aannemelijk dat zij zich in groep konden aanbieden bij de paspoortcontroles. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verder verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg, en kunnen er slechts op wijzen dat verzoekster haar documenten, identiteit en reisweg achterhoudt voor de asielinstanties.

4.9. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat zij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

4.10. Verzoekster argumenteert dat *"zij is slachtoffer van 'trafficking' in de zin van de UNHCR-richtlijnen "Guidelines on international protection: The Application of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees to victims of trafficking and persons at risk of being trafficked" (www.unhcr.org; zie stuk nr. 3). De situatie van verzoekende partij valt volledig onder artikel 3 van het "Trafficking Protocol" (stuk nr. 3, p. 4 van verzoekende partij): zij werd vanuit een kwetsbare positie van weeskind gehuisvest en opgesloten om als dienstmeid uitgebuit te worden en als seksslaaf voor de buurman en zijn zonen en later ook soldaten te dienen. Zij kon hieraan niet ontsnappen door naar het buurland te vluchten. Er is geen enkele reden waarom een slachtoffer van trafficking zoals verzoekende partij niet als vluchteling zou moeten erkend worden (Erika Feller, Volker Türk en Frances Nicholson (eds.), Refugee Protection in International Law. UNHCR's Global Consultations on International Protection, Cambridge University Press, 2005, 61). Door geen aandacht te besteden aan deze kern van het schrijvende verhaal van verzoekende partij wendt verwerende partij zich af van haar taak om tot een negatieve beslissing op grond van irrelevante vragen en antwoorden te komen."* Verzoekster wijst in dit verband op *"het handboek van het Hoog Commissariaat- Generaal voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (...) dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen als permanent advies bindt"* en *"Het UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992."*

4.11. Verzoekster gaat voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name dat zij noch haar identiteit, noch haar reisweg noch haar asielrelaas enigszins aantoont en dat haar verklaringen dermate vaag en ondermaats zijn dat er bezwaarlijk enig geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden identiteit en nationaliteit. Aldus wordt niet aangetoond dat verzoekster *"weeskind"* was. Aangezien verzoekster niet aantoont dat ze uit Bhutan komt, zijn haar verklaringen dat ze in Bhutan *"als dienstmeid werd uitgebuit"* en opgesloten was om *"als seksslaaf voor de buurman en zijn zonen en later ook soldaten te dienen"* evenmin mogelijk. Verzoekster had vijf jaar lang een eigen theestalletje in India zodat niet aannemelijk is dat ze deze professionele bezigheden niet kan aantonen.

4.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoekster. Deze dient ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekster en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

5.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verzoekster haar identiteit niet aannemelijk maakt en haar nationaliteit bedrieglijk is. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. In zoverre verzoekster in India woonde en er vijf jaar handel dreef, toont ze niet aan dat zij er mishandeld werd, noch dat ze de bescherming van dit land niet kon invoeren. Hoe dan ook kan geen geloof worden gehecht aan de bewering dat verzoekster het slachtoffer was van trafficking. Verzoekster is niet gevlucht uit Bhutan en haar komst naar België is vrijwillig (*"ik wou enkel naar België komen"* CGVS-verhoor p.5) en door haarzelf (en haar toenmalige partner) gefinancierd. De verwijzingen in het verzoekschrift naar algemene rapporten dienaangaande zijn dan ook niet dienend en zoals hoger geoordeeld voert verzoekster hierover geen nuttige elementen aan. Verzoekster toont aldus evenmin aan dat *"sommige aspecten van de Conventie van Genève van 1951 of de interpretatie hiervan door het UNHCR"* niet gerespecteerd werden en blijft bij theoretische beschouwingen met verwijzingen naar rechtsleer maar maakt niet in het minst duidelijk waarom dit haar zou aanbelangen of waarom een advies van het BCHV hierin dienstig kan zijn. De Raad ziet dan ook geen reden om in te gaan op het verzoek tot schorsing zoals gevraagd bij brief van 6 november 2009 met postdatum 7 januari 2010.

5.4. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5.5. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK